

## A-PBT-A-1/2016. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a dr. S.K. által képviselt **dr. S.I.** kérelmezőnek (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) az **ABC Zrt.** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, az eljáró tanács a Pénzügyi Szolgáltató részére az alábbi

### AJÁNLÁST

teszi:

A Pénzügyi Szolgáltató jelen határozat kézhez vételétől számított 15 napon belül az xxx számú szerződésre térítse vissza a 2011. október-2015. február közötti időszakra az xxx biztosítási díjra felszámított, a Kérelmező által árfolyam-különbözetre megfizetett összeget, csökkentve a kérelmezőnek már kifizetett visszatérítéssel, azaz összesen 104.814 Ft-ot (128.605 Ft árfolyam-különbözet-23.791 Ft visszatérítés).

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: *MNB tv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye. A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését az MNB tv. 113. §-ának b) pontja, 116. §-a, valamint 119. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

### INDOKOLÁS

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt, valamint az előzményi ügy (yyy) irataiból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között 2010. február 16. napján xxx számon létrejött CHF alapú kölcsönszerződéshez kapcsolódóan az xxx biztosítás díja az esedékes törlesztő részletekben, a kamattartalom részeként került megfizetésre, amelyre a Szolgáltató elszámolta az árfolyamváltozás hatását is. A PSZÁF az xxx számú határozatával jogszerűtlennek minősítette ezen gyakorlatot és kötelezte a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az yyy biztosítási díj devizában történő felszámításából eredően a fogyasztókra terhelt árfolyam-különbözetet a fogyasztók számára fizesse vissza. A Pénzügyi Szolgáltató elkészítette a biztosítási díj árfolyamváltozásaira vonatkozó visszatérítés összegére vonatkozó kimutatást, amelyben 23.791 Ft összegű visszatérítést határozott meg, amellyel a Kérelmező nem értett egyet. A Kérelmező számítása szerint a havi 8.030 Ft biztosítási díjat alapul véve, a 182,18 Ft/CHF árfolyammal mintegy 157.819 Ft az xxx árfolyamkülönbözetére jogtalanul felszámított összeg a 2010. március 25 - 2015. február 25. időszakra, amelyből a Szolgáltató 23.791 Ft-ot térített vissza, ezért igényt tart a 134.028 Ft különbözetre is.

A Kérelmező kérelmében kifejtette, hogy a Pénzügyi Szolgáltató az yyy díjra jutó árfolyam különbözetet tisztességtelen szerződéses feltétel alapján számította fel, amely az 1959. évi Ptk. 209/A § (2) bekezdése értelmében semmis, ezért az árfolyam-különbözetet a Pénzügyi Szolgáltató teljes egészében köteles visszatéríteni (Ptk. 239. § (2) bek. és 237. § (1) bek.). Álláspontja szerint az alkalmazott szerződéses kikötés tisztességtelenségét nem a Hpt. (1996. évi CXII. tv. ) 210. § (5/a) bekezdése alapozza meg, hanem az, hogy az yyy díj devizában történő felszámítása már a szerződéskötés időpontjától kezdődően egyoldalú és indokolatlan előnyt jelentett a Szolgáltató számára, mivel az a biztosítási díjat a biztosítási szerződésben megjelölt 8.030 Ft összegben fizette meg. A Kérelmező vitatta a Szolgáltató azon érvelését, hogy az MNB által javasolt képlet alapján számolt el, mivel egyrészt az MNB ajánlás nem jogszabály, nem köti a Szolgáltatót; másrészt az MNB ajánlása nem ismert előtte, ezért az annak alapján végzett számítást nem tudja ellenőrizni. A Kérelmező beadványában rögzítette azt is, hogy nem tudja elfogadni azt sem, hogy a biztosítási díjat a Szolgáltató a kamatokban érvényesítette, mert ilyen kitévelt nem tartalmazott a szerződés. Az yyy-ról szóló kiegészítő megállapodás értelmében a biztosítási díj a teljes futamidőre, egyenlő részletekre elosztva került érvényesítésre a törlesztő részletekben. Véleménye szerint a Szolgáltató biztosítási díjra jutó árfolyam-különbözet elszámolásának sem szerződéses, sem jogszabályi alapja nincs, a Pénzügyi Szolgáltató a ténylegesen megfizettetett árfolyam-különbözetet csak kis részben térítette vissza, ezért további 134.028 Ft megfizetésére tart igényt.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező igényének jogosságát nem ismerte el, egyezséget nem kívánt kötni, alávetési nyilatkozatot nem tett. Előadta, hogy a Kérelmező xxx havi díja 8.030 Ft volt, amely díjat a kamatba épített be. Álláspontja szerint az xxx árfolyamkülönbözet elszámolása során jogszerűen járt el, az xxx számú határozatát végrehajtotta, és az MNB javaslata szerint a 2011. szeptember 29-től (Hpt. 210. § (5a) módosítása) esedékessé vált törlesztő részletek vonatkozásában megállapította a visszatérítendő xxx árfolyam-különbözet összegét, amelyet 2015. május 4. napjával a Kérelmező hitelszámláján 23.791 Ft összegben jóváírt. A Pénzügyi Szolgáltató kifejtette, hogy elszámolási kötelezettsége nem a Kérelmező által megjelölt időszakra, hanem 2011. szeptembertől állt fenn a biztosítási szerződés megszűnésének időpontjáig (2013. május 31.), mivel a Hpt. módosítása előtt jogszabály nem tiltotta ezt az elszámolási gyakorlatot. A Pénzügyi Szolgáltató előadása szerint a visszatérítendő összeg meghatározása az MNB által javasolt képlet és arányszám alapján történt. Kiemelte, hogy az xxx biztosítást is tartalmazó finanszírozás egy olyan speciális termék, amely az ügyfél részére a finanszírozást biztosítja, továbbá egy magasabb kamatfelár ellenében a finanszírozott eszközre biztosítást is nyújt. Az xxx-t is tartalmazó finanszírozási konstrukció esetében nem egy „átfolyó” biztosítás díjtétel felszámításáról van szó, hanem egy komplett szolgáltatásról. A Szolgáltató előadása szerint a szerződés futamideje alatt az ügyfél díjfizetésének hiányában is fenntartja a biztosítást, a Biztosító felé díjfizetést teljesít. A biztosítási díjat jelen esetben is a degresszivitás szabályai szerint építette be a törlesztő részletbe, emiatt a Kérelmező szerződésének utolsó 15 hónapjában a részletben megfizetett kamat mértéke alacsonyabb volt, mint az yyy havi díja.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratóban kijelentette, hogy a 2013. december 18. napján kelt „Értesítő árfolyam elszámolásról” elnevezésű kimutatás „xxx-ra számított árfolyam-különbözet” nem a ténylegesen visszatérítendő összeget tartalmazza, mivel az abban foglalt összeg nem az általa hivatkozott törvényi előírásokra és körülményekre tekintettel került meghatározásra. A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmezőnek a szerződéses rendelkezések érvénytelenségével kapcsolatos álláspontjával kapcsolatban rögzítette, hogy az érvénytelenség megállapítása kizárólag bíróság előtti peres eljárásban érvényesíthető az illetékes törvényszék előtt, a kérelem ezen vonatkozására a Pénzügyi Békéltető Testületnek nincs hatásköre. A Pénzügyi Szolgáltató beadványában arról is tájékoztatta az eljáró tanácsot, hogy az xxx számú PSZÁF határozat végrehajtását ellenőrző fogyasztóvédelmi utóvizsgálat során a hatóság nem emelt kifogást az általa alkalmazott xxx díjra jutó árfolyamváltozás visszatérítés számítási módszertanával szemben.

A Kérelmező a válasziratra reagálva korábbi álláspontját fenntartva úgy vélte, hogy az elszámolás kiinduló pontja nem a Szolgáltató által hangsúlyozott ajánlás, amely előtte nem ismert, hanem a szerződés és a jogszabályok. Kifejtette, hogy a Pénzügyi Szolgáltató pontosan tudja, hogy ténylegesen mennyit számított fel az yyy árfolyam különbözetére, az eljárásban nem cáfolta a korábbi kimutatásban foglaltak helytállóságát. Az egész xxx konstrukció olyan, mintha a törlesztő részletet emelte volna meg a Szolgáltató havi 41 CHF-fel, a biztosítási díjat a degresszív számítás miatt ténylegesen korábban fizette ki, mint ahogyan azt a Pénzügyi Szolgáltató a biztosítónak forintban, havonta megfizette.

Az eljáró tanács a becsatolt iratok és a felek nyilatkozatai alapján az alábbiakat állapította meg.

A felek xxx számon, 2010. február 16. napján 1.600.000 Ft kölcsönösszegre, 60 hónap futamidőre kötöttek kölcsönszerződést gépkocsi vételár finanszírozására. A szerződés 2015. februárban a teljes tartozás kiegyenlítésével megszűnt. A kölcsönszerződéshez kapcsolódóan ún. xxx megkötésére is sor került, melynek keretében a Pénzügyi Szolgáltató flottaszerződés keretében biztosítást kötött a kölcsönügylettel finanszírozott gépjárműre a BCD Zrt-vel. A kölcsönszerződés az xxx biztosításra vonatkozóan nem tartalmazott rendelkezést, annak a fizetési kötelezettségeket részletező pontja a kölcsön összegét, a havi törlesztő részlet összegét és a fizetendő részletek számát, továbbá az induló THM (22,05%) meghatározását tartalmazta. A 2010. február 15. napján kelt „Nyilatkozat xxx biztosítás megkötéséről” elnevezésű dokumentum alapján a gépkocsira kötött biztosítás kedvezményezettje a CDE Zrt. A nyilatkozat rögzíti, hogy Kérelmező a finanszírozási szerződés megkötésével az yyy díjakat a havi törlesztő részletbe építve fizeti meg, amelyet a Szolgáltató havonta megfizet a biztosító részére. A „Kiegészítő megállapodás xxx biztosításhoz” című dokumentum 2. pontja szerint a Szolgáltató a biztosítási díjat oly módon hárítja át, hogy azt a teljes futamidőre egyenlő részletekre elosztva a törlesztő részletben (kamatban) érvényesíti. A Szolgáltató a biztosítási díjat a biztosító igazolása szerint 2010. február 19. napjától 2015. március 1. napjáig a havonta, határidőben megfizette. A Szolgáltató a kölcsönszerződés futamideje alatt az üzletszabályzatra hivatkozással nem járult hozzá xxx biztosítás megszüntetéséhez azzal a feltétellel sem, hogy a Kérelmező más biztosítóval köt a finanszírozott járműre yyy biztosítást.

A Pénzügyi Szolgáltató a biztosítási díjakat a törlesztő részletben a kamatba építve érvényesítette a Kérelmező felé. A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmezővel szemben követeléseit mind a tőke és kamat, mind az általa a biztosítónak forintban megfizetett biztosítás tekintetében deviza alapon számolta el, a mértékadó árfolyam és az aktuális deviza eladási árfolyam figyelembe vételével.

A Pénzügyi Szolgáltató a szerződés lejártáról szóló értesítésben a mértékadó árfolyam (182,18 Ft/CHF) és az esedékesség napján érvényes árfolyam feltüntetésével kimutatta a teljes futamidőre számított árfolyamváltozás összegét, amely a 225 CHF (2011. októbertől 226 CHF) összegű fix törlesztő részletre számítva 2010. márciustól 2015. februárig 804.061 Ft volt. Ebből a hivatkozott PSZÁF határozat alapján a visszatérítés alapjául szolgáló időszakra (2011. október-2015. február) jutó árfolyamváltozás összege - az xxx-re jutó árfolyamváltozással együtt - 654.347 Ft volt.

A Pénzügyi Szolgáltató - figyelemmel a PSZÁF xxx számú határozatra is - a Kérelmező kérésére 2013. december 18. keltezéssel kimutatást készített az xxx díjra elszámolt árfolyam-különbözetéről, amelyet megküldött a Kérelmezőnek. A kimutatás – az Üzletszabályzatnak az árfolyamváltozás számítására vonatkozó szabályaira hivatkozva, azt leírva - 2010. márciustól 2013. novemberig rögzítette az adatokat az árfolyamokra, a fix xxx havi díjra és az xxx díjra vetített árfolyam-különbözetére vonatkozóan. Ezen időszakban a Pénzügyi Szolgáltató az xxx-ra számított árfolyam különbözetre 103.405 Ft-ot számított fel. Ennek alapján megállapítható, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a fent megjelölt időszakra az xxx díjra számított, a Kérelmező által ténylegesen megfizetett árfolyam-különbözetet meghatározta, összegszerűségét igazolta a Kérelmező felé. A Kérelmező a panaszeljáráásban és jelen eljárásban a Pénzügyi Szolgáltató 2013. decemberi adatait és az abban rögzített számítási módszert alapul véve végzett számításokat, amellyel kiegészítette a Szolgáltató

számításán alapuló korábbi kimutatását. A számítása alapján a Szolgáltató által közölt 103.405 Ft-hoz további 54.414 Ft árfolyam-különbözetet fizetett meg 2013. decembertől a szerződés lezárásáig, 2015. februárig.

A Pénzügyi Szolgáltató a 2015. június 6. napján kelt levelében arról tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy az MNB által meghatározott módszertan szerint végrehajtotta a Felügyelet xxx számú határozatában foglaltakat, és a visszatérítés összegét 23.791 Ft-ban határozta meg. Az xxx árfolyam-különbözet elszámolás részletezését a Pénzügyi Szolgáltató az eljárás során az eljáró tanács részére küldte meg. A Pénzügyi Szolgáltató hangsúlyozta, hogy a számítást az MNB „ajánlásának” megfelelően végezte el, az abban javasolt átlag árfolyam és arányszám (biztosítási díj/kamatrész) alkalmazásával. A Szolgáltató úgy nyilatkozott, hogy a 2013. december 18-án kelt, „Kimutatás xxx vonatkozásában” xxx díj árfolyamváltozás különbozete elnevezésű oszlop nem a Kérelmezőnek ténylegesen visszatérítendő összeget tartalmazza, mivel elszámolási kötelezettsége – tekintettel a PSZÁF határozatra is – csak a Hpt. módosítását követő időszakra áll fenn, továbbá az xxx díj kamatarányosan lett beépítve a törlesztő részletbe, ezért az arányszámmal határozható meg a visszatérítés számításának alapja. Rögzítette azt is, hogy a 2011-es átlagárfolyam alkalmazása az ügyfelek számára kedvezőbb árfolyamot jelentett, mint a Hpt. hatályba lépésének napján érvényes MNB árfolyam.

A Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva részben megalapozott.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 2011. szeptember 29. napján elfogadott módosítása alapján a 210. § (5a) bekezdése kimondta, hogy a fogyasztóval kötött deviza alapú hitel-, vagy kölcsön szerződések esetében a pénzügyi intézmény kizárólag azokat a költségeket és díjakat számíthatja fel devizában, amelyek az adott szerződés teljesítésének és fenntartásának érdekében a deviza forrás megszerzésével közvetlenül kapcsolatban állnak. A törvénymódosítást megelőzően jogszabály nem tiltotta a díjak és költségek deviza alapon történő elszámolását.

A PSZÁF a Pénzügyi Szolgáltatónál xxx-ban lefolytatott fogyasztóvédelmi célvizsgálata alapján a xxx számú határozatában megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a deviza alapú kölcsönszerződések esetében az yyy biztosítás díjának devizában történő felszámítása miatt jogszabályba ütközően járt el. Ennek alapján a hatóság eltiltotta a Pénzügyi Szolgáltatót a jogsértő magatartás további folytatásától, továbbá arra kötelezte, hogy az yyy biztosítási díj devizában történő felszámításából eredően a fogyasztókra terhelt árfolyam-különbözetet a felszámítással érintett valamennyi fogyasztó számára térítse vissza. Az MNB a yyy napján kelt levelében arra kötelezte a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy tegyen eleget a visszatérítési kötelezettségének, és javaslatot tett a Szolgáltatónak a visszatérítendő összeg megállapításához alkalmazandó képletre, a 2011-es átlag árfolyam, továbbá a biztosítás miatti kamatrész összegének megállapítása vonatkozásában az arányszám alkalmazására.

Az eljárás tárgyát képező ügyben megállapíthatóan a Pénzügyi Szolgáltató – a jogszabályi tilalom és a felügyeleti határozat kötelezése ellenére – folytatta jogsértő gyakorlatát az általa forintban fizetett yyy biztosítási díj deviza alapon történő elszámolására és a kérelmező számára a törlesztő részletben elszámolva a fix havi díjas biztosítási díjra árfolyam-különbözet megfizetését írta elő.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező kérése 2013. december 18. napján kelt kimutatásában havi részletezésben kimutatta a fix összegű biztosítási díjra számított és kiterhelt árfolyam-különbözetet. A Pénzügyi Szolgáltató ugyanakkor elkészítette az xxx elszámolást az MNB által javasolt módszer és árfolyam alkalmazásával is, amely számítás eredményeképpen a Kérelmezőre nézve hátrányosabb, a korábban elkészített kimutatásban megállapítottnál alacsonyabb összegű visszatérítés került megállapításra. Ezen elszámolásban a Pénzügyi Szolgáltató az általa havonta forintban megfizetett biztosítási díjat nem a törlesztő részlet fix tételeként, hanem a kölcsön annuitásos törlesztésére hivatkozva degresszív módon beállítva szerepeltette a szerződés megkötésétől, amelyre a 2011.

október törlesztési időszaktól kezdve számított visszatérítést az adott szerződésre egyedileg meghatározott arányszám figyelembe vételével.

A PSZÁF határozat xxx pontja alapján a Pénzügyi Szolgáltatónak a fogyasztókra terhelt árfolyam-különbözetet kell visszatérítenie. A Pénzügyi Szolgáltató az ügyfél kérésére, saját döntése alapján készített, 2013. december 18. napján kelt kimutatása megállapította az yyy díjra kiterhelt árfolyam-különbözetet, ezért a Kérelmező alappal számított arra, hogy a visszatérítés összegének ez képezi az alapját. A 2015. június 3. napján kelt, eltérő módszer szerinti elszámolással kapcsolatban az eljáró tanács rögzíti, hogy az MNB által az elszámolásra javasolt képlet és árfolyam használatát javasoló levél nem minősül sem a jogszabály szerinti felügyeleti szabályozó eszköznek, ajánlásnak, sem egyedi hatósági határozatnak, ezért az abban megfogalmazott elvörös kötelező jogi erővel nem bír. Az eljáró tanács megjegyzi, hogy az MNB levelében foglaltak az ügyek nagy tömegére tekintettel a visszatérítés végrehajtásának elősegítését célozta meg, ez azonban – a kötelező jelleg hiányában – nem jelenti azt, hogy attól a Pénzügyi Szolgáltató ne térhetne el az egyedi ügyekben a fogyasztók javára. Erre tekintettel az eljáró tanács nem osztotta a Pénzügyi Szolgáltató azon érvelését, hogy kizárólag az MNB által javasolt képlet és átlag árfolyam alkalmazásával – számszakilag megfelelően - megállapított visszatérítendő összeg az elfogadható a visszatérítés összegének megállapításához. Az eljáró tanács rögzíti, hogy az MNB levelében foglalttól eltérő számítási mód is helyes és elfogadható eredményre vezethet, amennyiben az a PSZÁF határozatában foglaltak végrehajtását szolgálja és a ténylegesen megfizetett árfolyam-különbözetet állapítja meg. Az eljáró tanács álláspontja szerint a fogyasztóvédelmi szempontok érvényesülése érdekében – jelen esetben a Pénzügyi Szolgáltató saját, egyedi döntése szerint készített elszámolását alapul véve – a PSZÁF határozat végrehajtása körében helye van a Kérelmezővel közölt, magasabb összegű visszatérítés alkalmazásának, ezért azt javasolja a Pénzügyi Szolgáltatónak, hogy jelen egyedi ügyben a Kérelmező javára térjen el az általános gyakorlatától és a magasabb összegű visszatérítést eredményező kimutatást és számítási módszert tekintse a visszatérítés alapjának.

Az eljáró tanács megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató 2013. december 18-án kelt kimutatásban az xxx díjra felszámított árfolyam különbözetre megállapított összeg a Pénzügyi Szolgáltató által ténylegesen felszámított és a Kérelmezőre áthárított árfolyam különbözetet tartalmazza, és ezt az eljárásban a Pénzügyi Szolgáltató sem vitatta. Az eljáró tanács álláspontja szerint az árfolyam különbözet összegének megállapítására és annak a Kérelmezővel való közlésére a Pénzügyi Szolgáltató egyedi döntése alapján került sor. A Kérelmező ezen kimutatás, valamint a Pénzügyi Szolgáltató által kiállított bizonylatok alapján megfelelően számította ki a 2013. december -2015. február közötti időszakra vonatkozó xxx-re jutó árfolyam különbözetet.

Az eljáró tanács rögzítette, hogy a 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 2011. szeptember 29. napján elfogadott módosítása alapján, a 210. § (5a) bekezdése szerint, a fogyasztóval kötött deviza alapú hitel-, vagy kölcsön szerződések esetében a pénzügyi intézmény kizárólag azokat a költségeket és díjakat számíthatja fel devizában, amelyek az adott szerződés teljesítésének és fenntartásának érdekében a deviza forrás megszerzésével közvetlenül kapcsolatban állnak. A PSZÁF az xxx számú határozatában megállapította, hogy a Pénzügyi Szolgáltató a deviza alapú kölcsönszerződések esetében az yyy biztosítás díjának devizában történő felszámítása miatt jogszabályba ütközően járt el. A PSZÁF jogerős határozata alapján a Pénzügyi Szolgáltató a 2011. szeptember 29. napját követően esedékessé vált törlesztő részletek vonatkozásában köteles volt az xxx díjra vonatkozó árfolyam különbözet megfizetésére a Kérelmező felé. Az eljáró tanács megállapította, hogy a 2011. szeptember 29. napját megelőző időszakra vonatkozóan a PSZÁF határozata rendelkezést nem tartalmaz, az ügyleti kamatban érvényesített, kifejezetten díj jellegű tétel (xxx díj) devizában történő felszámításának tisztességtelenségét – jelen jogviszony tekintetében – bíróság nem állapította meg. Ennek alapján az eljáró tanács álláspontja szerint a Pénzügyi Szolgáltatót 2011. októberi elszámolási időszaktól kezdve az szerződés lezárásának időpontjáig terheli az elszámolási kötelezettség az xxx árfolyam-különbözet tekintetében. Az eljáró tanács rögzíti, hogy a Kérelmező a szerződés egyes rendelkezései érvénytelenségének megállapítását polgári peres eljárás keretében kérheti.

A fentiek alapján az eljáró tanács megállapította, hogy a Kérelmező kérelme részben megalapozott, ezért azt az ajánlást teszi, hogy jelen határozat kézhez vételétől számított 15 napon belül a Pénzügyi Szolgáltató az xxx számú szerződésre térítse vissza a 2011. október-2015. február közötti időszakra vonatkozóan a 2013. december 18. napján kelt kimutatásában alkalmazott számítási módszerrel meghatározott árfolyam-különbözetet, 128.605 Ft-ot, csökkentve a kérelmezőnek már kifizetett visszatérítéssel (23.791 Ft), azaz összesen 104.814 Ft-ot.

Az MNB tv. 113. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdekében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 39. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott. Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2016. április 8.

Dr. Jártas Ágnes s.k.,  
az eljáró tanács tagja

Dr. Világos Beatrix s.k.,  
az eljáró tanács elnöke

Dr. Sente Krisztina s.k.,  
az eljáró tanács tagja